

Ювілей зібрав випускників

У Київському міському будинку вчителя відбулася концертна програма «Піснею об'єднані серця» з нагоди 20-ліття фольклорного ансамблю «Крالیця»

Вже кількість людей, що зібралися, свідчила про те, що виступатиме улюблений багатьма колектив – навіть балкон заповнили вщент. Вирішивши провести вечір із «Крالیцею», ми не пошкодували, бо насолодилися яскравим театралізованим концертним дійством у виконанні учасників ансамблю та інших музичних колективів, переважна більшість яких виявилися... колишніми учасниками гурту «Крالیця».

Скільки теплих слів прозвучало від гостей, вже не перший день знайомих із творчістю колективу! Від них ми дізналися чимало цікавого. Наприклад, про походження назви ансамблю. Так, Крالیцею називали міфічний образ весни. І справді – влучно підібрана назва, оскільки переважна більшість колективу – молоді жінки.

«Знаю «Крالیцю» майже від початку заснування, – повідомила заслужений журналіст України Олеся Білаш. – Є гурти, які створюються і тримають кістяк, а тут кожні чотири роки – «плин кадрів». Тільки захопилися творчістю студенти, як вони вже вилітають з-під крила альма-матер. І знову Івану Сінельникову доводиться набирати учнів, дивлячись професійним оком: любить – не любить пісню. Він рідко помиляється, в чому теж проявляється талант».

Секретар Національної всеукраїнської музичної спілки, професор Петро Андрійчук передав колективу грамоту від голови названої спілки Героя України Анатолія Авдієвського.

Фольклорний ансамбль заснований 1991 року при Київському державному інституті культури, нині це Київський національний університет культури і мистецтв. Художній керівник колективу – особистість, відома далеко за межами України, – заслужений працівник культури України, професор Київського національного університету культури і мистецтв Іван Сінельников.

Основою репертуару стали пісні, почуті на Рівненщині, Житомирщині,



Весільний обряд від «Крالیці»



Музичне вітання від гурту «ДахаБраха»

Чернігівщині, Волині, Київщині, а також Наддніпрянщині.

Артисти гастролювали Київською, Черкаською, Вінницькою, Кіровоградською та іншими областями України і виступали за кордоном – у Росії, Азербайджані, Польщі, Німеччині, Південно-Африканській республіці тощо. За цей час стали лауреатами фестивалів-конкурсів.

Пощастило і нам почути їх неперевершений, коли соковитий, коли мелодійний, а коли й гучний спів.

Осінь – пора весіль, тому на концерті учасники гурту запросили присутніх на весілля. Вони докладно відтворили обряд, де ми побачили і вбирання весільного вільця та

вдягання молодої, і появу її перед нареченим з обличчям, покритим хусткою, яке він потім відкриває, та інші цікаві моменти. А головне – ми почули автентичні пісні.

Артистам вдалося запалити залу. Особливо хлопцям Олександром Міценку та Андрію Кравченку, які грали на гармоніці та барабані з тарілкою, який, наприклад, на Поділлі називають «бухало». Використання цього інструмента характерне власне для української народної музики. Він широко застосовується в ансамблях трістких музик та оркестрах народних інструментів. Музиканти так задержували посвистували і притопували, що в танок із задоволенням пустилися й слухачі, успішно впоравшись із роллю гостей, які гуляють на весіллі.

Учасники гурту надали можливість присутнім не лише долучитися до пісенної фольклорної спадщини, а й роздивитися різні варіанти автентичних українських національних костюмів, у яких виступали артисти.

Один із учасників ансамблю, Ігор Перевертнюк, який співав на початку в чоловічому гурті, а потім із однією з випускниць ансамблю, зібрав у фольклорних експедиціях чимало автентичних строїв. За словами Івана Сінельникова, в колекції двадцятирічного юнака вже більше сотні комплектів українського одягу. Отож, «Крالیця» й хизувалася на ювілей головним чином у цих строях.

Примітно, що виступали в основному першо- та другокурсники, які ще тільки хочуть навчитися щось зробити самостійно. А рівень вже був гідний. Водночас у гурті є й основа – третій-четвертий курси.

Привітати колектив із ювілеєм завітало багато гостей. Зокрема, у концертній програмі взяли участь дитячий фольклорний гурт «Берегинька», гурти «ДахаБраха», «Кросна», «Божичі» та «Астарт». З'ясувалося, що багато артистів – випускники ансамблю «Крالیця».

Учасники етногрупи «ДахаБраха» подякували панові Сінельникову за студентські роки та той багаж, який дає їм поштовх до творчості. Їхній натхненний спів завів слухачів, викликавши захоплені вигуки та гучні оплески.

Із виступу фольклорного ансамблю «Кросна» запам'яталося виконання двох пісень: одна лірична, про тяжке життя дівчини, яка вийшла заміж за чужинця й живе далеко від рідної землі; інша – жартівлива, про дівчину, яка багато їла й не могла наїстися. Учасниця гурту, випускниця «Крالیці» Олена Видрич звернула увагу, що раніше люди університетів не закінчували, але були мудрими, бо черпали досвід із таких повчальних пісень.

Особливо подивував і розважив присутніх Микола Тотовицький, який майстерно відтворив спів зозулі та інших пташок, станцював із Валентиною Сінельниковою. Справити належне враження йому, без сумніву, допоміг образ козака: Микола має старовинну українську чоловічу зачіску – оселедець.

«20 років – не багато і не мало, але це, безперечно, багато випускників; деякі з них побралися в «Крالیці», і вже батьками стали. Це сімейне коло, яке притягує, – вважає Іван Сінельников. – До ювілею ми прийшли з хорошими здобутками. Багато гастролювали за кордоном та виступали в Україні, особливо останнім часом. 4,5 години наших записів є золотим фондом українського радіо, випущено чотири диски – «Літо», «Ой у Києві», «Ой у лузі калина стояла» та «Ходила пава». В них – колядки, щедрівки, веснянки та весільні пісні».

«У цьому колективі я навчилася співати та здобула життєвий досвід. Дивує, що люди змінюються, а колектив завжди зберігається на належному рівні, творчому і виконавському, – зауважує Тетяна Школьна, солістка Національної філармонії України. – Пишаюся здатністю «Крالیці» бути різною, бо репертуар як зберігається, так і оновлюється. Відчувається, що всі учасники обожають народну творчість і тішаться з того, що роблять».

А студентка 4 курсу факультету музичного мистецтва Київського національного університету культури і мистецтв Оксана Кушина розповіла: «Як вступала, не знала, що таке фольклор як манера співу. Коли прийшла на пару і почула, як розспівуються на закритому звуці, для мене це було диво. Тепер їздимо в експедиції, записуємо пісні, потім вивчаємо, а також розучуємо їх із першим курсом».

Ось така вона, 20-річна «Крالیця», яка, не зважаючи на свій юний вік, стала вже матір'ю для багатьох відомих талантів.



На сцені – Іван Сінельников, Андрій Кравченко та Валентина Сінельникова